

БЕРЕГОВЕ́ (до 1948 — Кастрополь) — селище міського типу Ялтинської міської ради АР Крим. Знаходиться на Зх. від смт *Паркове*, за 10,5 км від Симеїзу, pobl. автотраси Севастополь — Феодосія. Входить до складу Симеїз. селищ. ради. С-ще розділене на дві історично сформовані частини — верхню та нижню. У верх. частині переважає житлова одноповерхова садибна забудова, а в нижній — примор. курортна зона. Площа 1,15 км². Насел. 510 осіб (2001, складає 64,2 % до 1989), з них росіян — 80 %, українців — 20 %. Б. має автобусне сполучення з Ялтою. Є дитсадок, фельдшер.-акушер. пункт. Історія с-ща бере початок від епохи середньовіччя. У 8 ст. на Пд. берег Криму з Візантії прибули греки-іконопоклонники, які рятувалися від іконоборського руху, підтриманого візант. імператорами (1-а пол. 8 — серед. 9 ст.). Від Симеїзу до Форосу нараховувалося понад 30 поселень —

укріплених монастирів «Ісар». Такий монастир у 8-10 ст. стояв на мисі-скелі Іфігенія. У Нижньому Кастрополі, в маєтку М. Первушина, 1903 розташовувалася штаб-квартира пошукової партії на чолі з [М. Гаріним-Михайловським](#), що визначала маршрут пд.-берег. залізниці. Планувалося 1904 почати будівництво пд.-берег. електрич. дороги, але через рос.-япон. війну та рев. події будівництво не відбулося. У 60-х рр. за давніми розробками М. Гаріна-Михайловського побудовано нову трасу Севастополь- Феодосія. У Верхньому Кастрополі до революції був маєток Е. Пельтцер. Нині на місці маєтку М. Первушина побудовано пансіонат «Кастрополь». Символом Б. вважають мис-скелю Іфігенія (вис. 120 м), що є пам'яткою природи. Під час 2-ї світової війни 1941 pobl. скелі висадила і діяла розвідув. група Чорномор. флоту під командуванням Ф. Волончука. На честь цього рейду на новій дорозі Ялта-Севастополь біля зупинки «Берегове» встановлено мемор. дошку. На Зх. від Б. — перевал «Чортові сходи» (вис. 578 м).

Рекомендована література

1. Ена В. Г. В горах и на равнинах Крыма. Сф., 1973;
2. Його ж. Южный берег Крыма: Путеводитель. Сф., 1996.

[М. Г. Макаренко](#)

Бібліографічний опис:

Берегове / М. Г. Макаренко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-39228>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).